

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Nc/1/2024
Identifikačné číslo spisu: 6122364845
Dátum vydania rozhodnutia: 05.02.2024
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2024:6122364845.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu ZVS holding, a.s., Dubnica nad Váhom, Štúrova 925/27, IČO: 36 305 600, právne zastúpeného zahraničným združením Dentons Europe CS LLP, Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, One Fleet Place 1, EC4P 4GD Londýn, konajúcej prostredníctvom Dentons Europe CS LLP, organizačnej zložky so sídlom v Bratislave - mestská časť Staré mesto, Bottova 2A, IČO: 36 861 391, konajúcej prostredníctvom advokáta a vedúceho organizačnej zložky JUDr. Petra Kubinu, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky, Bratislava, Mlynské nivy 44a, IČO: 00 686 832, o zaplatenie 978.394,17 eur s príslušenstvom, o námietke zaujatosti, takto

rozhodol:

Sudkyňa Krajského súdu v Bratislave JUDr. Ayše Pružinec Eren nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci v konaní vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 10Co/1/2024.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave postupom podľa § 54 ods.1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) predložil dňa 30. januára 2024 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky ako súdu nadriadenému (ďalej aj „nadriadený súd“) vec sp. zn. 10Co/1/2024 na rozhodnutie o námietke zaujatosti, ktorú v mene žalobcu ZVS Holding, a.s. vzniesol právny zástupca žalobcu advokát L., vedúci organizačnej zložky zahraničnej osoby Dentons Europe CS LLP, voči predsedníčke senátu JUDr. Ayše Pružinec Eren v odvolacom konaní vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 10Co/1/2024. Menovaná sudkyňa má ako predsedníčka senátu a spravodajkyňa rozhodovať o odvolaní žalovanej Slovenskej republiky, za ktorú koná Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky, proti rozsudku Mestského súdu Bratislava IV sp. zn. B2-52C/62/2022 zo dňa 4. októbra 2023.

1.1. Z obsahu spisu nadriadený súd zistil, že na základe plnomocenstva zo dňa 15. júna 2022 (čl. 14) je žalobca v konaní zastúpený zahraničným združením: Dentons Europe CS LLP, so sídlom na adrese One Fleet Place 1, EC4P 4GD Londýn, Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, konajúcej prostredníctvom Dentons Europe CS LLP, organizačná zložka so sídlom Bottova 2A, Bratislava - mestská časť Staré mesto, IČO 36 861 391, konajúcej prostredníctvom advokáta a vedúceho organizačnej zložky L.. Z uvedeného vyplýva, že právnym zástupcom žalobcu je zahraničná právnická

osoba, konajúca prostredníctvom vlastnej organizačnej zložky, zapísanej v obchodnom registri, ktorej jedným z vedúcich je L.. V posudzovanej veci ide o tvrdený pomer nie k zástupcovi stany sporu, ktorá je právnickou osobou, ale k fyzickej osobe, ktorá je vedúcim organizačnej zložky právnickej osoby. Podľa dikcie zákona musí ísť ale o pomer k zástupcovi. Podľa názoru konajúceho senátu najvyššieho súdu, za použitia výkladu a maiori ad minus k pojmu zástupca sporovej strany možno dospieť k záveru, že ustanovenie § 49 ods.1 CSP sa vzťahuje aj na vedúceho organizačnej zložky, alebo konateľa advokátskej kancelárie, ak zástupcom je právnická osoba.

2. Žalobca námietku zaujatosti odôvodnil podľa § 49 ods.1 CSP pomerom namietanej sudkyne k zástupcovi žalobcu, konkrétne k osobe L.. O dôvode na podanie námietky zaujatosti sa dozvedel dňa 15. januára 2024, keď nahliadnutím do elektronického súdneho spisu zistil, že odvolanie žalovaného bolo pridelené na rozhodnutie senátu Krajského súdu v Bratislave, ktorého predsedníčkou je namietaná sudkyňa, o ktorej mu už skôr boli známe okolnosti odôvodňujúce jej vylúčenie v tejto veci pre pomer k nemu ako právnemu zástupcovi žalobcu, ktorá ako členka Súdnej rady Slovenskej republiky na 11. verejnom zasadnutí dňa 14. novembra 2023 navrhla Súdnej rade Slovenskej republiky vydanie uznesenia: „Súdna rada Slovenskej republiky ako ústavný orgán sudcovskej legitimity dôrazne odmieta neprípustné opakované vyjadrenia na sudcov advokáta P., ktorý aktuálne verejne neprípustným spôsobom spochybňoval nestrannosť sudkyne U.“. Žalobca ďalej poukázal na to, že z verejne prístupného zvukového záznamu je možné zistiť, že namietaná sudkyňa v rámci rozpravy k tomuto návrhu uznesenia (bod 2 zasadnutia) na verejnom zasadnutí Súdnej rady Slovenskej republiky dňa 14. novembra 2023 uviedla výroky s tým, že v zvukovom zázname začínajú v čase 2:08:50 zvukového záznamu, ďalej v čase 2:38:40, v čase 2:51:45, v čase 3:15:45, ktoré boli bližšie opísané v písomnom vyhotovení námietky. Právny zástupca žalobcu (ďalej tiež „L.“) mal za to, že vyjadrenia namietanej sudkyne na jeho adresu a agresívny spôsob, akým boli prednesené na verejnom zasadnutí súdnej rady dňa 14. novembra 2023, vzbudzujú odôvodnené pochybnosti o jej nezaujatosti v prejednávanej veci. O osobnej animozite voči nemu svedčí aj skutočnosť, že ním z označených častí vyplýva, že sudkyňa vníma mediálne vyjadrenia L. ako útoky na jej vlastnú osobu (viď napr. použitie prvej osoby v časti vety: „že to nemáme my pociťovať ako nátlak, no tak ako by som to mala pociťovať“). Sudkyňa výroky právneho zástupcu žalobcu takto vníma napriek tomu, že sa jej osobne nijako netýkali (L. sa k namietanej sudkyňi ani k jej rozhodovacej činnosti vo verejnom priestore nikdy predtým nevyjadroval). Vyjadrenia namietanej sudkyne prednesené na verejnom zasadnutí Súdnej rady Slovenskej republiky spôsobujú, že namietaná sudkyňa sa nemôže ako nestranná a nezaujatá viac javiť ani stranám tunajšieho sporu, ani verejnosti a pre zabezpečenie práva žalobcu na spravodlivý proces a na nezávislý a nestranný súd je potrebné ju z rozhodovania v tunajšej veci vylúčiť.

3. Namietaná sudkyňa krajského súdu JUDr. Ayše Pružinec Eren, ktorej senátu bola podľa rozvrhu práce vec pridelená na prejednanie, sa k obsahu vnesenej námietky vyjadrila v písomnom predložení veci najvyššiemu súdu zo dňa 24. januára 2024 tak, že strany sporu nepozná, resp. nepozná žiadnu fyzickú osobu zamestnanú, či už v obchodnej spoločnosti žalobcu, alebo na Ministerstve hospodárstva SR, ktoré v konaní zastupuje Slovenskú republiku v procesnom postavení žalovaného. Právneho zástupcu žalobcu, L. nepozná tiež, s uvedeným advokátom som sa nikdy osobne nestrela ani v rámci plnenia si svojich povinností vyplývajúcich z výkonu funkcie sudcu, ani pri výkone mandátu člena Súdnej rady. S právnym zástupcom žalobcu nie je v žiadnom, ani priateľskom a ani nepriateľskom vzťahu. Vzhľadom na uvedené sa vo veci subjektívne necíti byť zaujatá. Skutočnosť, že v rozprave definovala konkrétne verejné vyjadrenia právneho zástupcu žalobcu na adresu sudcov v snahe obhájiť v Súdnej rade navrhované stanovisko, proti ktorému vystupovali členovia v súdnej rade, ktorí navrhovali prijať úplne iné stanovisko a v situácii, keď advokáta nepozná, tzn. jej vzťah k nemu nemá priateľský ani nepriateľský charakter, ako to tvrdí, podľa jej názoru nemôže spochybniť jej schopnosť rozhodovať nezávisle a nestranné sine ira et studio (bez hnevu a zaujatosti), keďže tieto emócie vo vzťahu k jej neznámemu advokátovi nepociťuje.

4. Dňa 30. januára 2024 právny zástupca žalobcu v reakcii na vyjadrenie dotknutej sudkyne podal písomné stanovisko pričom uviedol, že s namietanou sudkyňou sa osobne stretli minimálne jedenkrát, a to v rámci spoločenskej akcie približne pred 5 rokmi (pamätá si, že išlo o mesiac máj alebo jún), za

prítomnosti aj iných osôb. Išlo o spoločenskú akciu počas víkendu pri príležitosti dňa detí, ktorá sa konala na usadlosti „O.“ v poli pri X., a ktorú organizovala advokátska kancelária jedného z jeho kolegov advokátov. Zúčastnil sa na tejto akcii s jeho rodinou na pozvanie kolegu advokáta, ktorý akciu spoluorganizoval. Zdržal sa tam približne 2 hodiny, a v rámci tohto času som sa osobne stretol (aj) s namietanou sudkyňou, ktorá mu bola pri tej príležitosti v kruhu ďalších osôb aj predstavená menom a podali si ruky, na čo následne v uvedenom kruhu strávil v spoločenskej debata pri jedle niekoľko minút. Bolo tam veľa ľudí a pripúšťa, že namietaná sudkyňa si túto udalosť, resp. stretnutie nemusí pamätať. Táto okolnosť nie je ani dôvodom podania námietky zaujatosti, nakoľko sa pri nej neodohralo nič, čo by takýto dôvod zakladalo. Uvádza ju len preto, lebo namietaná sudkyňa vo svojom vyjadrení uviedla, že ho „nikdy osobne nestretla“, tak považoval za korektné uviesť to na pravú mieru. Počas danej spoločenskej akcie bol rovnakým spôsobom zdvorilostne zoznámený aj s niekoľkými ďalšími osobami z prostredia justície, pričom po menách si pamätám len tri osoby, z ktorých jednou je práve namietaná sudkyňa (ktorú si konkrétne pamätá pre jej nezvyčajne znejúce meno). Na žiadne iné vzájomné stretnutie s namietanou sudkyňou si nespomína ani on, a ak bolo, tak určite nebolo vedomé.

5. Právny zástupca žalobcu ďalej v stanovisku uviedol, že námietka zaujatosti voči namietanej sudkyňi bola podaná z iného dôvodu - pre jej verejne vyslovené hanlivé výroky na adresu jeho osoby, ktoré mali charakter útokov ad hominem. O týchto výrokoch sa dozvedel po oboznámení s kompletným zvukovým záznamom zo zasadnutia Súdnej rady (keď bol zverejnený). Nedomáhal sa toho, aby namietaná sudkyňa bola za svoje verejné výroky na jeho adresu akokoľvek postihnutá (disciplinárne, trestnoprávne), ani nemá v úmysle podávať proti nej civilnú žalobu na ochranu osobnosti. Domáha sa iba toho, aby bola pre zaujatosť voči jeho osobe (na základe objektívneho testu) vylúčená z rozhodovania v konkrétnej veci, v ktorej sa vzhľadom na svoje verejné výroky objektívne nejaví a ani nemôže javiť ako nezaujatá v očiach strán konania či verejnosti.

6. Nadriadený súd doručil stanovisko zo dňa 30. januára 2004 na vedomie namietanej sudkyňi, ktorá zaslala emailom dňa 01. februára 2024 najvyššiemu súdu vyjadrenie. Sudkyňa považovala za potrebné uviesť, že na uvedenú spoločenskú akciu pozývali organizátori vždy cca 100 ľudí a viac, a ak aj bola pánovi advokátovi, ako tvrdí predstavená, tak si to skutočne nepamätá. Skutočnosť, že si ju ľudia zapamätajú iba kvôli jej nezvyčajnému menu ju sprevádza celý život, keďže jej meno nemá slovenský, ani slovanský pôvod. L. vo svojom stanovisku, ktorým opätovne odôvodňuje podanú námietku zaujatosti uvádza, že na jeho adresu vyslovila hanlivé výroky, resp. som naňho zaútočila ad hominem. Vo svojom vyjadrení k námietke zaujatosti označila časový úsek zvukového záznamu, zachytávajúceho celý priebeh rozpravy k bodu programu, ktorý sa týkal aj namietajúceho právneho zástupcu žalobcu. K tvrdenej hanlivosti výrokov na adresu právneho zástupcu žalobcu sa vyjadriť nevie. Meno právneho zástupcu žalobcu bolo súčasťou navrhovaného uznesenia, a preto je logické, že jeho meno na zasadnutí aj verejne odznelo z úst diskutujúcich členov Súdnej rady. Iné jej vyjadrenia boli reakciou na vystúpenia členov Súdnej rady v rozprave, ktorí napr. tvrdili, že by ako Súdna rada nemali zaujímať postoj k výrokom advokátov na adresu súdnej moci, alebo konkrétnych sudcov, a preto pokiaľ právny zástupca žalobcu uvádza, že na neho zaútočila ad hominem, tak opätovne upriamuje pozornosť na zvukový záznam zo zasadnutia, z ktorého vyplýva, že ani jeden z diskutujúcich, a teda ani ona sa mravnou, či inou integritou právneho zástupcu žalobcu nezaoberali, nebola a ani byť nemohla obsahom navrhovaného uznesenia. Uvedené subjektívne vnímanie jej nestrannosti právnym zástupcom žalobcu, je jeho legitímnym právom, avšak to, či reálne existujú okolnosti objektívnej povahy, ktoré by mohli viesť k pochybnostiam o tom, či disponuje určitým, nie nezaujatým vzťahom k jeho osobe, t. j. posúdiť kategóriu jej nestrannosti v objektívnej rovine môže iba Najvyšší súd Slovenskej republiky.

7. Podľa § 49 ods. 1 CSP je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu, ak so zreteľom na jeho pomer k sporu, k stranám, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti.

8. Podľa § 52 ods. 1 CSP strana má právo z dôvodov uvedených v § 49 uplatniť námietku zaujatosti.

9. Podľa čl. 48 ods. 1 veta prvá Ústavného zákona č. 460/1992 Zb. z 1. septembra 1992 v znení

neskorších predpisov (ďalej len „ústavy“) nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi.

10. Účelom citovaného ustanovenia § 49 ods. 1 CSP je prispieť k nestrannému prejednávaniu sporu (veci), k nezaujatému prístupu k stranám (účastníkom), ich zástupcom a osobám zúčastneným na konaní; zámerom je tiež predísť možnosti neobjektívneho rozhodovania. Cieľu sledovanému uvedeným ustanovením zodpovedá aj právna úprava skutočností, ktoré sú z hľadiska vylúčenia sudcu považované za právne relevantné. Týmito skutočnosťami sú právne významné vzťahy sudcu, a to jeho vzťah: a/ k sporu (veci), v rámci ktorého vzťahu by mal sudca svoj konkrétny záujem na určitom spôsobe skončenia konania a rozhodnutia sporu alebo konania, b/ k stranám sporu (účastníkom konania), ktorý by bol založený na príbuzenskom alebo rýdzo osobnom (pozitívnom alebo negatívnom) pomere k nim, c/ k zástupcom strán sporu (účastníkom konania), ktorý by bol založený na pomere vykazujúcom znaky vzťahu uvedeného pod b/, alebo d/ k osobám zúčastneným na konaní.

10. Rozhodnutie o vylúčení sudcu podľa § 49 až 58 CSP predstavuje výnimku z ústavnej zásady, podľa ktorej nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (čl. 38 Listiny základných práv a slobôd, čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). Treba trvať na tom, že sudcu vylúčiť z prejednávania a rozhodovania pridelenej veci možno iba výnimočne a zo závažných dôvodov, ktoré mu celkom zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom nezaujato a spravodlivo. V zásade platí, že v určitej právnej veci by mal rozhodovať nezávislý a nestranný sudca vecne a miestne príslušného súdu, určený rozvrhom práce príslušného súdu a tento tzv. zákonný sudca by sa už v ďalšom priebehu konania nemal meniť. Výnimku z ústavnej zásady nezmeniteľnosti zákonného sudcu predstavuje inštitút vylúčenia sudcu z rozhodovania, ktorý zákonom predpokladaným postupom a so zákonom predpokladaných dôvodov pripúšťa, aby zákonný sudca bol vylúčený z ďalšieho rozhodovania. Zámer, ktorý tu umožňuje prelomiť ústavnú zásadu nezmeniteľnosti zákonného sudcu, spočíva v zmaření hroziaceho rizika, že by v spore mohol rozhodovať zaujatý a nie nestranný sudca. Pri posudzovaní týchto dôvodov v konkrétnej situácii je nutné prihliadať aj na rozsiahlu judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) a Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „ústavný súd“) a napokon aj na závery, ku ktorým dospela doterajšia súdno-aplikačná prax najvyššieho súdu. 11ESLP pri riešení otázky nestrannosti sudcu vychádza z toho, že okrem nezávislosti sudcu je potrebné brať zreteľ aj na ďalšie aspekty subjektívneho a objektívneho charakteru. Tieto aspekty nestrannosti rozlíšil aj pri svojom rozhodovaní (pozri napríklad Piersack proti Belgicku).

11. Subjektívna stránka nestrannosti sudcu sa týka jeho osobných prejavov vo vzťahu ku konkrétnemu prípadu a k stranám sporu, prípadne k ich zástupcom. Významné z tohto hľadiska je, čo si sudca myslel pro foro interno. Pri subjektívnej nestrannosti sa vychádza z prezumpcie nestrannosti, až kým nie je preukázaný opak. Na preukázanie nedostatku subjektívnej nestrannosti vyžaduje judikatúra ESLP dôkaz o skutočnej zaujatosti (pozri napríklad Hauschildt proti Dánsku). Rozhodujúce nie je však (subjektívne) stanovisko sudcu, ale existencia objektívnych skutočností, so zreteľom na ktoré môžu vzniknúť pochybnosti o nestrannosti sudcu.

11.1. Vylúčenie sudcu pre pomer sudcu k zástupcovi sporovej strany je závažným rozhodnutím, pretože existencia takéhoto pomeru znamená diskvalifikáciu ich vzťahu ako sudcu a zástupcu sporovej strany nielen v konkrétnej veci, v ktorej bol sudca vylúčený ale aj v ďalších konaniach pred týmto sudcom.

11.2. Vzhľadom k tomu je potrebné pristúpiť k posúdeniu zaujatosti len po zistení intenzívneho pomeru odôvodňujúceho pochybnosti, že voči strane, ktorú advokát zastupuje, nebude sudca s ohľadom na pomer k jej zástupcovi postupovať nestranne a nezaujato.

12. Objektívna nestrannosť sa neposudzuje podľa subjektívneho stanoviska sudcu, ale podľa objektívnych príznakov. Uplatňuje sa tzv. teória zdania nezaujatosti podľa ktorej platí, že „spravodlivosť nielenže musí byť poskytovaná, ale musí sa tiež javiť, že je poskytovaná“. Nestačí, že sudca je subjektívne nestranný, ale musí sa ako taký aj objektívne javiť (napr. rozhodnutie vo veci Delcourt proti Belgicku). Rozhodujúcim prvkom pri posudzovaní námietky zaujatosti zákonného sudcu je to, či obava strany je objektívne oprávnená a relevantná. Relevantnou je len taká obava z nedostatku nestrannosti,

ktorá sa zakladá na objektívnych, konkrétnych a dostatočne závažných skutočnostiach. Objektívnu nestrannosť nemožno chápať tak, že čokoľvek, čo môže vrhnúť čo aj len tieň pochybnosti na nestrannosť sudcu, ho automaticky vylučuje ako sudcu nestranného. Je potrebné brať zreteľ na skutočnosť, že spoločenské vzťahy v najširšom slova zmysle sú vzťahmi vzájomného pôsobenia, kontaktu a interakcie medzi členmi spoločnosti; preto závažnosť, ktorá by založila pochybnosť o nezaujatosti zákonného sudcu (znamenala dôvod pre jeho vylúčenie z prerokovania a rozhodovania sporu), môže aj pri zohľadnení tzv. teórie zdania uplatňovanej v judikatúre EŠLP nastať iba v prípade, keď je celkom zjavné, že jeho vzťah k danému sporu, stranám alebo ich zástupcom dosahuje taký charakter a intenzitu, že aj napriek zákonom ustanovenej povinnosti nebude môcť rozhodovať „sine ira et studio“, teda nezávisle a nestranne (porovnaj napr. I. ÚS 332/08).

12.1. Existencia oprávnených pochybností o nestrannosti sudcu závisí vždy od posúdenia konkrétnych okolností prípadu a podľa objektívneho kritéria sa musí rozhodnúť, či (úplne odhliadnuc od osobného správania sa sudcu) existujú preukázateľné skutočnosti, ktoré môžu spôsobiť vznik pochybnosti o nestrannosti sudcu (pozri Fey proti Rakúsku). Pri rozhodovaní, či je daný oprávnený dôvod na obavu, že konkrétny sudca je nestranný, je stanovisko osoby oprávnenej namietať zaujatosť dôležité, ale nie rozhodujúce, určujúce je to, či sa môže táto obava považovať za objektívne oprávnenú. Len nestranný súd totiž poskytuje stranám rovnaké príležitosti na uplatnenie všetkých práv, ktoré im zaručuje právny poriadok (II. ÚS 71/97). Z judikatúry EŠLP a ústavného súdu možno vyvodíť, že subjektívne hľadisko sudcovskej nestrannosti sa musí podradiť prísnejšiemu kritériu objektívnej nestrannosti. Za objektívne však nemožno považovať to, ako sa nestrannosť sudcu len subjektívne niekomu javí, ale to, či reálne neexistujú okolnosti objektívnej povahy, ktoré by mohli viesť k legitímnym pochybnostiam o tom, či sudca určitým, nie nezaujatým vzťahom k sporu, k stranám, k ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní disponuje.

13. Pokiaľ ide o subjektívny aspekt nestrannosti namietanej sudkyne možno konštatovať, že predsedníčka senátu Krajského súdu v Bratislave JUDr. Ayše Pružinec Eren sa necítila byť zaujatá, pretože nemá žiaden vzťah k sporu, k stranám, ani ich zástupcom, pre ktorý by bolo možné pochybovať o jej nezaujatosti.

14. Pre posúdenie námietky zaujatosti v prvom rade senát nadriadeného súdu preskúmal na základe vyjadrení namietanej sudkyne a právneho zástupcu žalobcu ich doterajšie vzťahy. Sudkyňa uviedla, že právneho zástupcu žalobcu L. nepozná, tiež sa s ním nikdy osobne nestretla, ani v rámci plnenia si svojich povinností vyplývajúcich z výkonu funkcie sudcu, ani pri výkone mandátu člena Súdnej rady. S právnym zástupcom žalobcu nie je v žiadnom, ani priateľskom a ani nepriateľskom vzťahu. Vzhľadom na uvedené sa vo veci subjektívne necíti byť zaujatá. L. v stanovisku zo dňa 31. januára 2024 potvrdil, že medzi nimi žiadne osobné kontakty neboli. Stretli sa raz asi pred piatimi rokmi pri spoločenskej príležitosti, ktorú organizovala advokátska kancelária jedného z jeho kolegov. Boli predstavení a podali si ruky, na čo následne v uvedenom kruhu strávil v spoločenskej debate pri jedle niekoľko minút. Na žiadne iné vzájomné stretnutie s namietanou sudkyňou si nespomína ani on, a ak bolo, tak určite nebolo vedomé. Z uvedeného je zjavné, že pokiaľ ide o doterajšie objektívne okolnosti, ich vzťah možno hodnotiť ako neutrálny a neexistovala medzi nimi žiadna objektívna okolnosť, ktorá by potvrdzovala relevantný pomer sudkyne a zástupcu sporovej strany v zmysle § 49 ods.1 CSP.

15. L. uviedol, že námietka zaujatosti voči namietanej sudkyňi bola podaná z iného dôvodu - „pre jej verejne vyslovené hanlivé výroky na adresu jeho osoby, ktoré mali charakter útokov ad hominem“. O týchto výrokoch sa pôvodne dozvedel tak, že ho telefonicky kontaktovalo niekoľko osôb (mimo okruhu členov Súdnej rady), ktoré boli prítomné ako verejnosť priamo na predmetnom zasadnutí Súdnej rady dňa 14. novembra 2023, aby ho informovali o tom, že niekoľkí členovia Súdnej rady sa tam na jeho adresu hanlivým spôsobom vyjadrujú.

16. Členovia senátu 8C sa oboznámili so zvukovým záznamom zo zasadnutia Súdnej rady zo dňa 14. novembra 2023. Zo zvukového záznamu vyplýva, že v časti týkajúcej sa L. išlo o rozpravu členov Súdnej rady k rozsahu mediálnej komunikácie L. ako právneho zástupcu účastníkov v spoločensky

senzitívnych súdnych prípadoch. Zvukový záznam je verejne prístupný na internetovej stránke Súdnej rady Slovenskej republiky. Namietaná sudkyňa sa kriticky vyjadrovala k mediálnej činnosti L., ktorú podľa jej názoru sudcovia všeobecných súdov považujú za neprimeranú.

17. Nadriadený súd vyhodnotil predmetové zameranie prejavov členky Súdnej rady ako smerujúce výlučne k mediálnej činnosti L. ako verejne známeho advokáta a jeho mediálnej presvedčivosti a vplyvu na verejnosť s cieľom preskúmať, či v danom prípade nešlo z jeho strany o riziko situácie, ktorá je v angličtine označovaná ako tzv. undue influence, ku ktorému by Súdna rada mala zaujať stanovisko. V rámci rozpravy vystúpili viacerí členovia Súdnej rady L., L., L., L., L.. Podľa názoru nadriadeného súdu je v tomto prípade rozhodujúci celkový vnem z diskusie členov Súdnej rady v rámci rozpravy a prejavy namietanej sudkyne sú súčasťou ich celkovej komunikácie. Ich vzájomnú argumentáciu nemožno od seba oddeliť. Pokiaľ išlo o diskusiu a argumentáciu členky súdnej rady JUDr. Ayše Pružinec Eren (zvolenej sudcami), z kontextu diskusie vyplýva, že vec argumentovala z pohľadu tzv. abstraktného sudcu, napr. i v prípade vyjadrenia v prvej osobe v časti vety: „že to nemáme my pociťovať ako nátlak, no tak ako by som to mala pociťovať“.

18. Pre vyhodnotenie objektívneho testu, ktorý by mal spočívať v položení si otázky, či by si tretia, informovaná osoba (neustranný pozorovateľ), po zvážení relevantných okolností mohla myslieť, že namietaná sudkyňa by mohla byť vo veci Krajského súdu sp. zn. 10Co/1/2024 zaujatá, sú rozhodujúce miesto, čas a okolnosti uskutočneného prejavu sudkyne a ďalej právna úvaha, či na základe tohto prejavu možno odôvodnene usudzovať na presah do rozhodovacej činnosti sudkyne, v tomto konkrétnom prípade. Treba rozhodnúť v každom jednotlivom prípade, či povaha a stupeň vzťahu sú také, že naznačujú nedostatok nestrannosti súdu (rozsudok ESLP vo veci Pullar v. Spojené kráľovstvo). V sporovej veci žalobcu ZVS holding, a.s., Dubnica nad Váhom, Štúrova 925/27, IČO: 36 305 600, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava, Mlynské nivy 44a, IČO: 00 686 832, v konaní o zaplatenie 978.394,17 eur sa nadriadený súd oboznámil s povahou právneho sporu v ktorom bola vznesená námietka zaujatosti, pričom dospel k záveru, že uvedený spor nemá spojitost s bodom bod 2 rokovania 11. zasadnutia Súdnej rady Slovenskej republiky zo dňa 14. novembra 2023.

19. Pokiaľ žalobca poukazoval na judikatúru Najvyššieho súdu SR v trestných veciach, predovšetkým na jeho rozhodnutia sp. zn. 6Ndt/20/2010 zo dňa 29. decembra 2010, 6Ndt/3/2019 zo dňa 20. februára 2019, 4Ndt/34/2018 zo dňa 17. októbra 2018, 3Ndt/11/2017 zo dňa 30. mája 2017, 2TdoVS/2/2019 zo dňa 09. októbra 2019 išlo o judikatúru v trestnom konaní, ktorá z hľadiska skutkového nie je porovnateľná s právnou situáciou v tomto konaní.

20. Celú situáciu podľa názoru nadriadeného súdu dostatočne objasňuje vyjadrenie L. v bodoch 11 a 12 písomného stanoviska zo dňa 30. januára 2024 k vyjadreniu namietanej sudkyne : „Namietaná sudkyňa sa na zasadnutí Súdnej rady SR dňa 14. novembra 2023 rozhodla, že spomedzi desiatok advokátov, ktorí sa len za ostatných niekoľko rokov verejne kriticky vyjadrili na adresu rozhodnutia alebo postupu nejakého sudcu, vybrať si ako objekt verejnej kritiky ad hominem práve moju osobu. Prečo? Napriek tomu, že jej nič nebránilo formulovať svoje výroky spôsobom, ktorým by nevrhla tieň pochybností na svoju nestrannosť a nezaujatosť voči mojej osobe, rozhodla sa vysloviť verejne a s použitím môjho mena výroky na moju adresu, ktoré sú citované v námietke zaujatosti a ktoré viedli až k podaniu sťažnosti na moju osobu na Slovenskú advokátsku komoru. Netvrďím a ani sa nedomáham toho, aby namietaná sudkyňa bola za svoje verejné výroky na jeho adresu akokoľvek postihnutá (disciplinárne, trestnoprávne), ani nemám v úmysle podávať proti nej civilnú žalobu na ochranu osobnosti. Domáham sa iba toho, aby bola pre zaujatosť voči jeho osobe (na základe objektívneho testu) vylúčená z rozhodovania v konkrétnej veci, v ktorej sa vzhľadom na svoje verejné výroky objektívne nejaví a ani nemôže javiť ako nezaujatá v očiach strán konania či verejnosti.“

21. Nadriadený súd dospel k záveru, že námietka zaujatosti výlučne súvisí s činnosťou sudkyne ako členky Súdnej rady, a tvrdným zásahom majú byť jej prejavy v rámci rozpravy na zasadnutí Súdnej rady dňa 14. novembra 2023 z ktorých nezistil, že by išlo o odôvodnené pochybnosti o nezaujatosti

sudkyne spojené s rozhodovaním namietanej sudkyne vo veci vedenej na Krajského súdu v Bratislave pod sp. zn. 10Co/1/2004. Súdna rada Slovenskej republiky je ústavný orgán sudcovskej legitimacy (čl.141a ods.1 Ústavy SR). Pokiaľ členka Súdnej rady, ktorá je sudkyňou vykonáva pôsobnosť v rámci Súdnej rady nejde o výkon súdnictva, ale o nezávislý výkon pôsobnosti ústavného činiteľa. Toto postavenie člena Súdnej rady deklaruje aj Štatút Súdnej rady schválený na 1.zasadnutí konanom 19. januára 2022. Pokiaľ by pri výkone pôsobnosti člena Súdnej rady ako ústavného činiteľa došlo k zásahu do osobnostných práv tretej osoby (napr. v rámci rozpravy), prípadnú zodpovednosť môže posúdiť iba ústavný orgán (Súdna rada Slovenskej republiky) v rámci ktorého daný ústavný činiteľ pôsobí. Nadriadený súd na záver konštatuje, že predmetná skutočnosť bez ďalšieho (presahu mimo rámca činnosti člena Súdnej rady), nebola dostatočná na vytvorenie odôvodnenej pochybnosti na vylúčenie namietanej sudkyne z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci.

22. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.